

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 233

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 aprilie 2010

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 156 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 163 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 157 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	3-4	Decizia nr. 164 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.....	12-13
Decizia nr. 158 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 228 din 9 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	13-14
Decizia nr. 159 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 247 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.....	15-16
Decizia nr. 160 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și art. 402 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.....	7-8		
Decizia nr. 162 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 156**

din 25 februarie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 1 lit. a)
din Codul de procedură civilă**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Baaj Oda Mohamed, Societatea Comercială „Daf Hany” — S.A., Societatea Comercială „Tim Relanco Impex” — S.R.L. și Societatea Comercială „Kataiba Comercial” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.292.1/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.292.1/30/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Baaj Oda Mohamed, Societatea Comercială „Daf Hany” — S.A., Societatea Comercială „Tim Relanco Impex” — S.R.L. și Societatea Comercială „Kataiba Comercial” — S.R.L. în cadrul soluționării unei acțiuni în evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece, datorită impreciziei termenilor folosiți de legiuitor, instanțele de judecată caracterizează ca fiind comerciale și litigiile în care sunt implicate nu numai persoane juridice, ci, alături de acestea, și persoane fizice.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: *„Tribunalul judecă: 1. în primă instanță: a) procesele și cererile în materie comercială al căror obiect are o valoare de peste 1 miliard lei, precum și procesele și cererile în această materie al căror obiect este neevaluabil în bani;”*.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției și art. 126 alin. (2) privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile procedurale criticate reglementează competența materială a tribunalului.

Autorul excepției de neconstituționalitate nu critică neconformitatea dispozițiilor din Codul de procedură civilă cu prevederile sau principiile constituționale, ci, în realitate, este nemulțumit de aplicarea acestor dispoziții de către instanțele de judecată, care caracterizează ca fiind comerciale și litigiile în care sunt implicate nu numai persoane juridice, ci, alături de acestea, și persoane fizice.

Prin urmare, Curtea constată că aceste aspecte vizează aplicarea legii, fiind de competența instanței de judecată, iar nu a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Baaj Oda Mohamed, Societatea Comercială „Daf Hany” — S.A., Societatea Comercială „Tim Relanco Impex” — S.R.L. și Societatea Comercială „Kataiba Comercial” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.292.1/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 157

din 25 februarie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 5.599/197/2009 al Judecătoria Brașov și care formează obiectul Dosarului nr. 7.052D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 7.191D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 675/197/2009 al Judecătoria Brașov.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 7.191D/2009 la Dosarul nr. 7.052D/2009, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 7.191D/2009 la Dosarul nr. 7.052D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 31 iulie 2009 și 14 ianuarie 2009, pronunțate în Dosarul nr. 5.599/197/2009 și nr. 675/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în cadrul soluționării unor acțiuni în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece prin procedura pe care o instituie nu se lasă instanței de judecată posibilitatea de a examina și alte împrejurări determinante în executarea de către debitor a obligației sale, cum ar fi executarea de către persoana care solicită desfășurarea procedurii a obligațiilor sale către debitor asumate prin același contract.

Judecătoria Brașov și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „Art. 1. — (1) Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, atât în ansamblul ei, cât și prin examinarea separată a dispozițiilor sale, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 1.388/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, Curtea a reținut, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în dosarele nr. 5.599/197/2009 și nr. 675/197/2009 ale Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 158

din 25 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile în prima fază la înscrisuri, completate cu explicațiile și lămuririle date de părți. Întrucât ordonanța cu somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Totodată, Curtea a statuat că este justificată limitarea formulării apărărilor pe fondul cauzei în cadrul contestației la executare, dacă anterior s-a formulat cerere în anulare la a cărei judecată se puteau valorifica apărărilor de fond.

Ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, în măsura în care a rămas irevocabilă, are autoritatea lucrului judecat în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. Art. 11¹ din ordonanță exclude autoritatea lucrului judecat „cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți”, tocmai în scopul de a da posibilitatea părților ca ulterior să își valorifice, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Daniela Mocanu Caraiani în Dosarul nr. 8.049/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.049/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Daniela Mocanu Caraiani în cadrul soluționării unei cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece judecarea cererii de recuzare are loc la instanța din care face parte judecătorul recuzat, iar pe de altă parte, în condițiile în care procedura soluționării cererii nu este contradictorie, autorul recuzării este lipsit de posibilitatea de a-și susține cererea.

Judecătoria Constanța — Secția civilă nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

— Art. 31: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*”

Nu se admite interogatoriul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face niciun act de procedură.”;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Daniela Mocanu Caraiani în Dosarul nr. 8.049/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

— Art. 34: „*Încheierea prin care s-a încuviințat sau respins abținerea, ca și aceea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nicio cale de atac.*”

Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.

Când instanța superioară de fond constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă, reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției, precum și celor cuprinse în art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 14 privind principiul nediscriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra dispozițiilor criticate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în prezenta cauză, constatând constituționalitatea acestora.

În acest sens, prin Decizia nr. 1.074/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, Curtea a reținut că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri, încheierea prin care s-a respins recuzarea putându-se ataca odată cu fondul, instanța superioară de fond urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă.

Pentru aceleași considerente nu a putut fi reținută nici critica privind încălcarea art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare.

În final, Curtea a reținut că procedura privind judecarea cererii de recuzare este aceeași, indiferent de calitatea părților în proces, astfel încât nu se poate reține încălcarea nici a principiului egalității în drepturi și nici a prevederilor art. 124 din Legea fundamentală, potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 159
din 25 februarie 2010referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asirex-Broker de Asigurări” — S.R.L. din comuna Podari, județul Dolj, în Dosarul nr. 10.783/63/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.783/63/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asirex-Broker de Asigurări” — S.R.L. din comuna Podari, județul Dolj, în cadrul soluționării apelului declarat împotriva unei sentințe civile a Tribunalului Dolj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie posibilitatea exercitării căilor de atac de către persoane neinteresate în cauză (în speță, de un dezmembrământ fără personalitate juridică al unei societăți comerciale), precum și posibilitatea de însușire a căilor de atac astfel exercitate, de către persoanele interesate. Totodată, raportarea căii de atac la acoperirea unor cerințe procedurale prevăzute pentru judecata în primă instanță contravine prevederilor art. 129 din Constituție.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: *„Cerințele de la punctele 2 și 5 sunt prevăzute sub sancțiunea nulității, iar cele de la punctele 3 și 4, sub sancțiunea decăderii. Aceste cerințe pot fi împlinite până cel mai târziu la prima zi de înfățișare, iar lipsa semnăturii, în condițiile prevăzute de art. 133 alin. 2.”*

Dispozițiile alin. 1 al art. 287 au următorul cuprins: *„Cererea de apel va cuprinde:*

1. numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul fiscal și contul bancar. Dacă apelantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;

2. arătarea hotărârii care se atacă;

3. motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul;

4. dovezile invocate în susținerea apelului;

5. semnătura.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 129 privind căile de atac și art. 135 privind economia României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă reglementează sancțiunile care intervin în cazul nerespectării prevederilor legale referitoare la elementele pe care trebuie să le cuprindă cererea de apel în procesul civil. Astfel, dispozițiile de lege criticate nu dau posibilitatea unor alte persoane decât părțile de a exercita apelul, astfel cum în mod eronat susține autorul excepției, ceea ce ar fi inadmisibil. În realitate, aspectele invocate de către autorul excepției vizează calitatea procesuală în litigiul în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate și, prin urmare, nu țin de competența Curții Constituționale, ci a instanței de judecată.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia referirea la normele procedurale aplicabile judecării în primă instanță — și anume la art. 133 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia lipsa semnăturii se poate împlini în tot cursul judecării — ar contraveni dispozițiilor art. 129 din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece, potrivit normei constituționale menționate, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Având în vedere aceste argumente, Curtea reține că dispozițiile procesual civile referitoare la sancțiunile nerespectării elementelor pe care trebuie să le conțină cererea de apel nu contravin în niciun mod prevederilor art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție.

În final, Curtea observă că dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 135 din Constituție nu au relevanță în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asirex-Broker de Asigurări” — S.R.L. din comuna Podari, județul Dolj, în Dosarul nr. 10.783/63/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 160

din 25 februarie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și art. 402 alin. 1 și 2
din Codul de procedură civilă**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și art. 402 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tunele” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 7.797/233/2006 al Judecătoriei Galați — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.797/233/2006, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și art. 402 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tunele” — S.A. din Brașov în cadrul soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt

neconstituționale, deoarece contestația la executare prin intermediul căreia se invocă apărări privind achitarea unui debit mai mare de 1 miliard lei se soluționează printr-o hotărâre judecătorească exceptată, fără o rațiune legitimă, de la calea de atac a apelului.

Judecătoria Galați — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul netemeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399 și art. 402 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 399: „*Împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face*

contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”;

— Art. 402 alin. 1 și 2: „*Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Părțile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.*

Hotărârea pronunțată cu privire la contestație se dă fără drept de apel, cu excepția hotărârii pronunțate în temeiul art. 400¹ și al art. 401 alin. 2.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16, 20, 21, 53, 124 și 129, prevederilor art. 2, 7 și 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, celor cuprinse în art. 6, 14 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 1 din Protocolul 1 la această Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Cu privire la dispozițiile de lege criticate, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 668/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 26 iunie 2009, constatând că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața

instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Totodată, art. 21 din Constituție nu precizează *in terminis* că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și a recursului, situație în care exercitarea cumulativă a ambelor căi de atac împotriva unei hotărâri nu constituie un criteriu de constituționalitate.

Pentru aceleași rațiuni, Curtea a stabilit că nu sunt încălcate nici prevederile art. 124 din Constituție.

Distinct de cele arătate mai sus, Curtea a constatat că textul legal criticat nu contravine nici art. 16 din Constituție, legiuitorul, în considerarea unor situații speciale, justificate în mod obiectiv și rațional, putând institui un tratament juridic diferențiat. În cazul de față, legiuitorul a apreciat ca regulă generală atacarea hotărârilor pronunțate în contestația la executare numai cu recurs, iar cele două excepții cuprinse în textul contestat se referă la împărțirea bunurilor proprietate comună și la contestația formulată de o terță persoană vizând un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit. O atare opțiune a legiuitorului este justificată de domeniile în care intervin aceste reglementări, și anume în ipoteze specifice ce țin de materia succesiunilor sau a drepturilor reale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Având în vedere toate aceste argumente, Curtea constată că nu sunt încălcate nici celelalte prevederi din Constituție și din actele internaționale invocate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și art. 402 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tunele” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 7.797/233/2006 al Judecătoriei Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 25 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cossa Nostra Company” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 3.811/245/2009 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.811/245/2009, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cossa Nostra Company” — S.R.L. din Iași în cadrul soluționării unei acțiuni având ca obiect somația de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece prin procedura pe care o instituie nu lasă instanței de judecată posibilitatea de a examina și alte împrejurări determinante în executarea de către debitor a obligației sale, iar pe de altă parte, nu condiționează admisibilitatea cererii de valoarea creanței, făcând posibilă executarea silită a unor creanțe având ca obiect sume de bani importante.

Judecătoria Iași — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „*Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*”;

— Art. 8: „(1) *Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.*

(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*

(3) *Abrogat.*

(4) *Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.*

(5) *Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.*”;

— Art. 9: „(1) *Ordonanța de admitere în tot sau în parte a cererii creditorului, împotriva căreia nu a fost introdusă cerere în anulare potrivit art. 8, este irevocabilă.*

(2) *La cererea creditorului ordonanța prevăzută la alin. (1) sau, după caz, ordonanța împotriva căreia a fost introdusă cererea în anulare prevăzută la art. 8, care însă a fost respinsă prin hotărâre rămasă irevocabilă prin nerecurare ori prin respingerea recursului, va fi investită cu formulă executorie, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Astfel investită, ordonanța constituie titlu executoriu, care se eliberează creditorului. Totodată titlul, în copie, se comunică și debitorului.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, atât în ansamblul ei, cât și prin examinarea separată a dispozițiilor sale, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză.

De exemplu, prin Decizia nr. 522/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 13 iulie 2006, Curtea a reținut, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, ce reprezintă obligații contractuale de plată a unor sume de bani. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază,

completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Modul în care instanțele judecătorești admit sau resping cererile de probațiune reprezintă o problemă de aplicare, iar nu de constituționalitate a textului de lege. Împotriva hotărârii de respingere a cererii în anulare debitorul poate declara recurs, care se judecă conform normelor dreptului comun, iar împotriva titlului executoriu poate formula contestație la executare, de asemenea, potrivit normelor Codului de procedură civilă. Totodată, textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, în temeiul art. 126 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.

Cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cossa Nostra Company” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 3.811/245/2009 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163

din 25 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Civilă Profesională de Avocați „Sfârâială și Asociații” în Dosarul nr. 17.730/301/2009 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

nr. 447/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2005, prilej cu care a constatat conformitatea textului în cauză cu Legea fundamentală, stabilind că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun. Chiar dacă cererea în anulare este o cale de atac cu fizionomie juridică proprie, iar hotărârea de respingere a acesteia este irevocabilă, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, potrivit cărora căile de atac se exercită în condițiile legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Având în vedere toate aceste argumente, Curtea constată că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 24 din Constituție, iar, cu privire la cele ale art. 44, reține că acestea nu au relevanță în cauza de față.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 17.730/301/2009, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Civilă Profesională de Avocați „Sfârâială și Asociații” în cadrul

soluționării unei cereri de suspendare provizorie a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece s-a eliminat posibilitatea de a exercita o cale de atac împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea provizorie, în cazurile în care s-a plătit cauțiunea stabilită de instanță.

Judecătoria Sectorului 3 București și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, modificate și completate prin art. I pct. 71 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, cu următorul cuprins: *„În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță, încheierea nu este supusă*

niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor cuprinse în art. 16, 20, 21, 127 și 129 din Constituție și în art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra dispozițiilor criticate, raportate la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în prezenta cauză, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 443/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 16 mai 2008, Curtea a statuat, în esență, că eliminarea recursului împotriva încheierii prin care s-a admis cererea de suspendare provizorie a executării nu încalcă prevederile constituționale invocate. Legiuitorul, prevăzând o atare soluție legislativă, a avut în vedere, pe de-o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite, iar pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Având în vedere toate aceste argumente, Curtea constată că nu sunt încălcate nici celelalte dispoziții din Constituție și din actele internaționale invocate de către autorul excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Civilă Profesională de Avocați „Sfârâială și Asociații” în Dosarul nr. 17.730/301/2009 al Judecătoria Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 25 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Complexul de Porci” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 3.526/196/2009 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.526/196/2009, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Complexul de Porci” — S.A. din Brăila în cadrul soluționării unei cereri de anulare a unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie pentru persoanele juridice amenzi mai mari decât cele stabilite pentru persoanele fizice.

Judecătoria Brăila — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins:

— Art. 96 alin. (2): „*Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei (RON) la 60.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale: [...]*”;

— Art. 96 alin. (3): „*Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale: [...]*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, în art. 44 alin. (2) potrivit căruia proprietatea privată este garantată în mod egal, indiferent de titular, și în art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) care prevede că economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, și că statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra dispozițiilor criticate prin Decizia nr. 143/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 13 aprilie 2007, respingând excepția de neconstituționalitate.

Cu acel prilej — în legătură cu susținerea potrivit căreia art. 96 alin. (2) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 încalcă art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât pentru fapte identice o persoană fizică primește o sancțiune inferioară celei aplicate unei persoane juridice, creându-se o diferențiere nejustificată între acestea — Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată. Art. 16 din Constituție consacră prin alin. (1) egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Acest alineat, prin cuprinsul său, se corelează cu prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2), care determină criteriile nediscriminării, și anume rasa, naționalitatea, originea etnică, limba, religia, sexul, opinia, apartenența politică, averea sau originea socială. Or, aceste criterii privesc doar cetățenii, iar nu și persoanele juridice. Prin urmare, textul constituțional ar fi aplicabil persoanelor juridice, față de care s-a promovat un tratament diferențiat, numai în cazul în care regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice. În acest sens a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 87 din 20 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 iunie 2001. Și invocarea încălcării alin. (2) al art. 16 din Constituție, potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege, este neîntemeiată, deoarece reglementarea criticată este cuprinsă în „lege”, nu „în afara legii”, și nu exceptează anumite persoane sau grupuri de persoane de la aplicarea ei.

Totodată, Curtea a mai constatat că art. 44 alin. (2) din Constituție și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție nu au relevanță în cauză.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Complexul de Porci” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 3.526/196/2009 al Judecătorei Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 228

din 9 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Martin Dascăl în Dosarul nr. 358/102/2009 (nr. în format vechi 855/2009) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, astfel cum s-a mai pronunțat Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 358/102/2009 (nr. în format vechi 855/2009), **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care**

au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Martin Dascăl într-un litigiu de muncă având ca obiect calculul drepturilor salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt discriminatorii, deoarece condiționează acordarea beneficiilor legii de nivelul salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale.

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că scopul Legii nr. 341/2004 este recompensarea luptătorilor revoluționari, și nu instituirea unor măsuri de protecție socială a unor categorii sociale defavorizate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece la stabilirea indemnizației cu caracter reparatoriu legiuitorul este singurul competent să stabilească criteriile și condițiile de acordare a acesteia, cu respectarea principiilor constituționale. Tratamentul diferențiat al regimului indemnizației reparatorii corespunzătoare fiecărei categorii de persoane determinate de lege se justifică în mod obiectiv prin cuantumul venitului persoanei în cauză, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Totodată, se apreciază că în cauză este vorba, în realitate, de o problemă de aplicare a textului de lege criticat, asupra căruia, de altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 1.087/2008 și nr. 350/2009.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, consideră că dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, modificată și completată, sunt constituționale. Nu se poate reține încălcarea principiului egalității în drepturi, întrucât textul legal criticat se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare în cadrul aceleiași categorii de persoane.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 1 din Legea nr. 347/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 27 iulie 2006, și prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 15 februarie 2008. Textul de lege criticat prevede următoarele:

— Art. 4 alin. (4): *„De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Martin Dascăl în Dosarul nr. 358/102/2009 (nr. în format vechi 855/2009) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.”

În opinia autorului excepției, textul de lege menționat contravine dispozițiilor art. 4 și ale art. 16 din Constituție, invocate sub aspectul interzicerii discriminării pe criterii de avere.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că s-a mai pronunțat asupra textului de lege criticat, de pildă prin Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 350 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 9 aprilie 2009.

Cu acele prilejuri, Curtea a respins excepția și a reținut că dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 nu contravin principiului egalității și al nediscriminării, deoarece, prin acestea, a fost reglementat modul de calcul al indemnizației lunare reparatorii pentru persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite. Or, fiind vorba despre indemnizații cu caracter reparatoriu, legiuitorul, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, având în vedere că persoanele care au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat sunt într-o situație juridică diferită față de cele care au un venit mai mare decât acest plafon.

Întrucât, față de cele examinate de Curtea Constituțională, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței la care s-a făcut referire, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 247
din 16 martie 2010referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m)
din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Ioseev Neagoe în Dosarul nr. 13.980/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, astfel cum s-a mai pronunțat Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.980/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioseev Neagoe într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că suspendarea de drept a raporturilor de serviciu doar ca urmare a trimiterii în judecată a funcționarului public, înainte de stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre judecătorească definitivă, nesocotește prezumția de nevinovăție, de care o persoană beneficiază pe tot parcursul procesului penal și afectează dreptul la muncă și dreptul la un nivel de trai decent al funcționarului, acesta pierzând singura sursă de venit constând în salariul primit de la angajator.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. De altfel, prin deciziile nr. 481/2008, nr. 921/2008 și nr. 1.332/2008, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra conformității textului de lege criticat față de normele și principiile Legii fundamentale invocate și în prezenta cauză.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt constituționale, astfel cum a reținut Curtea Constituțională prin deciziile nr. 482/2006 și nr. 921/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere, cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu următorul conținut: „(1) *Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: (...) m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h).*”

Dispozițiile art. 54 lit. h), la care textul criticat face trimitere, prevăd următoarele: „*Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții: (...) h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.*”

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) și ale art. 16, texte referitoare la criteriile de discriminare și egalitatea în drepturi, art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 41 — Munca și protecția socială a muncii și ale art. 47 — Nivelul de trai. Sunt invocate, prin raportare la prevederile art. 11 și ale art. 20 din Legea fundamentală, dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra constituționalității dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici s-a mai pronunțat, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală ca cele invocate în prezenta cauză și prin prisma unor critici similare. De exemplu, prin Decizia nr. 1.437 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 17 decembrie 2009, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, reținând, pentru motivele acolo arătate, că textul legal examinat nu creează discriminări în cadrul aceleiași categorii de subiecte de drept vizate de ipotezele normei juridice criticate, nu afectează exercitarea dreptului la muncă și la alegerea liberă a profesiei, a meseriei sau ocupației și nici nu încălcă prezumția de nevinovăție. S-a arătat, cu aceeași ocazie, că prevederile art. 47 din Constituție referitoare la obligația statului de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, invocate, nu au însă nicio legătură cu dispozițiile de lege criticate.

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi, care să pronunțată cu acel prilej și argumentele pe care aceasta s-a justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții, soluția bazat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici excepție ridicată de Ioseev Neagoe în Dosarul nr. 13.980/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

